

ефективному використанню наявного інноваційного потенціалу, перетворенню його на конкурентні переваги регіону, і на цій снові – зміцненню його економічної безпеки.

Література:

1. Андрушків Б.М. Економічна та майнова безпека підприємства і підприємництва. Антирейдерство / Б.М. Андрушків. – Тернопіль: Вид. Терно-граф, 2008. – 424 с.
2. Бевз І. А. Вплив світових процесів глобалізації на диспропорційність соціально-економічного розвитку регіонів України / І. А. Бевз // Сталій розвиток економіки. – 2013. – № 4. – С. 175–179.
3. Герасимчук З.В. Маркетинг як інструмент підвищення конкурентоспроможності регіону / З. В. Герасимчук, О. О. Яринюк // Економічні науки. Серія: Регіональна економіка. – 2014. – Вип. 11. – С. 75-84.
4. Гонта О.І. Транснаціоналізація економіки регіонів України: теорія, методологія, практика: Монографія / О.І. Гонта, З.В. Герасимчук. – Луцьк: РВВ ЛНТУ, 2011. – 468 с.
5. Доповідь «Фахівці вищої кваліфікації України у 2014 році». – Режим доступу <http://www.ukrstat.gov.ua/>
6. Левченко О. М. Інноваційно-інтегровані структури як чинник розвитку людського капіталу Кіровоградської області / О.М. Левченко // Кіровоградщина – 2025: пріоритети і можливості розвитку: збірник тез доповідей науково-практичної конференції, 7 червня 2017 року, м. Кропивницький. – Кропивницький: “Ексклюзив-Систем”, 2017. – С. 7-11.
7. Манцуров І.Г., Нусінова О.В. Економічна безпека підприємства: сутність та види // Формування ринкових відносин в Україні. – 2012. – № 4. – С. 75-78.
8. Сторонянська І. З. Процеси конвергенції / дивергенції соціально-економічного розвитку регіонів України: підходи до оцінки / І. З. Сторонянська // Регіональна економіка. – 2008. – № 2. – С. 73–84.
9. Шкарлет С.М. Економічна безпека підприємства: інноваційний аспект: Монографія / Шкарлет С.М. – К.: Книжкове видавництво НАУ, 2007. – 432 с.
10. <http://dialog.lviv.ua/wp-content/uploads/2017/03/Perspektivi-rozvitku-merezhi-shirokosmugovogo-dostupu-do-Internet-u-Lvivskiy-oblasti.pdf>
11. <http://it-kntu.kr.ua/2017/05/04/memorandum-z-it-alyans-4-0>
12. <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Андрощук І.І.

кандидат економічних наук

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

Шалімова Н.С.

доктор економічних наук, професор

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ЗМІСТУ ЗВІТІВ З НАДАННЯ ВПЕВНЕНОСТІ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОТРЕБ УЧАСНИКІВ РИНКІВ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОДУКТІВ

Сучасному етапу розвитку економічних процесів в Україні притаманний еволюційний характер, а в умовах загострення конкурентних відносин на світових і вітчизняних ринках ресурсів вагомим чинником, який визначає розвиток економічних суб'єктів, є їх орієнтація на інноваційний розвиток. Ринок інноваційних продуктів зумовлює зростання потреби на інші види аудиторських послуг, не пов'язаних із

фінансовою звітністю, її компонентами, статтями та рахунками бухгалтерського обліку. Ця тенденція є логічною та передбачуваною, оскільки інформаційне суспільство вимагає від аудиторів розширення кола послуг і включення до кола його об'єктів будь-якої інформації. Розширення розуміння сутності аудиту призвели до того, що з 90-х рр. XX сторіччя широке визначення аудиту було поступово замінено на термін «завдання з надання впевненості», а структура аудиторських послуг – суттєво змінилася, а саме: відбулася трансформація інших видів аудиту (аудит на відповідність, операційний аудит, управлінський аудит, аудит ефективності тощо) в окремий вид завдань з надання впевненості (завдання з надання впевненості, що не є аудитом чи оглядом історичної фінансової інформації, або завдання з надання впевненості, інші ніж аудит чи огляд історичної фінансової інформації).

Ринок інноваційних продуктів є сферою, в якій залучення аудиторів для виконання завдань з надання впевненості, є актуальним та іноді навіть необхідним, враховуючи його специфічні особливості, зокрема:

- значний вплив мають процеси інтеграції та глобалізації, оскільки в будь-якій країні лише незначна частка інновацій є суто місцевим продуктом, найчастіше інновації мають глобальний характер, що зумовлює участь суб'єктів з різних країн, які вимагають підтвердження будь-якої інформації професійною особою (аудитором);
- на даному ринку використовуються специфічні форми та методи продажів, його характерною рисою є відсутність певного «місця», де завжди представлені інноваційні продукти або їх каналів збуту, що вимагає залучення аудиторів для підтвердження достовірності певної інформації.

Водночас його не можна віднести до категорії «простих» об'єктів аудиторських послуг, оскільки він характеризується значним різноманіттям товарів (робіт та послуг), що пов'язано з унікальністю інноваційних продуктів.

Головною метою виконання завдання з надання впевненості є висловлювання аудитором висновку щодо результатів оцінки або порівняння предмету завдання з відповідними критеріями (п. 7 Міжнародної концептуальної основи завдань з надання впевненості), а сам письмовий висновок у вигляді звіту є важливим елементом завдання з надання впевненості (п. 20). Головним (ключовим) результатом виконання завдань з надання впевненості, інших ніж аудит чи огляд історичної фінансової інформації, слід вважати звіт з надання впевненості, який, як і будь-яка інформація, має відповідати певним характеристикам, які визначають типи інформації, які, найімовірніше, є найбільш корисними для ключового користувача з метою прийняття рішень про суб'єкт господарювання на основі інформації, яка міститься в звіті з надання впевненості.

Тому як принципи підготовки та подання звіту з надання впевненості слід виділити такі:

1. Звіт має містити тільки об'єктивну інформацію, адже без дотримання принципу об'єктивності будь-які інші характеристики інформації втрачають сенс.
2. В звіті обов'язково має бути саме прагматична (корисна) інформації, яка сприятиме прийняттю певних рішень, а не просто описова інформація про аудитора та суб'єкт завдання з надання впевненості, їх права, обов'язки і відповідальність.
3. Звіт має містити як нову інформацію (сформовану думку аудитора про рівень відповідності предмета завдання визначеним критеріям), так і доказову інформацію, яка повинна бути достатньою для її обґрунтування.
4. При формуванні структури, змісту та порядку подання звіту слід забезпечити усунення «шумів». «Фізичний шум» може бути усунений через своєчасність представлення користувачам звіту в доступній та зручній формах, «семантичний шум» – застосуванням зрозумілої для користувачів форми висловлювань та доречної за

змістом і суттєвістю інформації, «прагматичний шум» – використанням нейтральних (неупереджених) висловлювань і недопущенням відволікання уваги користувачів звіту від розділу, присвяченого висновку аудитора, що може відбуватися з таких причин, як недоречна структура звіту та обсяг вступної інформації.

Звіт з надання впевненості має містити такі основні елементи (Міжнародний стандарт завдань з надання впевненості (МСЗНВ) 3000 «Завдання з надання впевненості, що не є аудитом чи оглядом історичної фінансової інформації»):

1. Заголовок, який чітко зазначає, що звіт є незалежним звітом з надання впевненості.
2. Зазначення одержувача.
3. Ідентифікація та опис інформації про предмет перевірки та, якщо доречно, предмет перевірки.
4. Зазначення критеріїв.
5. Опис будь-яких значних властивих обмежень, пов'язаних з оцінкою або виміром предмета перевірки за допомогою критеріїв.
6. Якщо критерії, використані для оцінки чи виміру предмету перевірки, доступні лише конкретним потенційним користувачам або відповідають конкретному призначенню, зазначення того, що висновок з надання впевненості призначений для обмеженого використання лише потенційними користувачами або лише за призначенням.
7. Зазначення відповідальної сторони та опис відповідальності відповідальної сторони та практика.
8. Зазначення того, що завдання виконувалося згідно з Міжнародними стандартами завдань з надання впевненості.
9. Стислий опис виконаної роботи.
10. Висновок аудитора.
11. Дата звіту з надання впевненості.
12. Назва фірми або аудитора та конкретної місцевості, яка, як правило, є містом, у котрому знаходиться офіс аудитора, що несе відповідальність за завдання.
13. Додатково. Інша інформація та пояснення, які не впливають на висновок практика.

Якщо порівняти зміст звіту за результатами аудиту фінансової звітності, який регламентується відповідними Міжнародними стандартами аудиту, та звіту з надання впевненості, то можна зробити висновок, що останній є більш інформативним. Це пояснюється тим, що критерії оцінки для аудиту фінансової звітності є чіткими, а для завдань з надання впевненості важливим є опис предмету завдання та обраних критеріїв оцінки.

Крім того, МСЗНВ 3000 рекомендує включати додаткову інформацію та пояснення. Фахівець – практик може розширити звіт з надання впевненості та включити до нього іншу інформацію та пояснення, які не впливають на висновок фахівця – практика. Приклади охоплюють: подробиці щодо кваліфікації та досвіду аудитора та інших осіб, задіяних у завданні; розкриття інформації про рівні суттєвості; отримані результати, пов'язані з конкретними аспектами завдання, та рекомендації. Рішення про те, подавати будь-яку інформацію чи ні, залежить від значущості потреб визначених користувачів. Додаткова інформація чітко відокремлюється від висновку аудитора та формулюється таким чином, щоб вона не впливала на висновок. І саме включення рекомендацій є основою для підвищення інформативності звіту з надання впевненості.

Отже, особливу увагу при виконанні завдання з надання впевненості необхідно приділяти складанню звіту, оскільки саме цей документ стає відомим користувачам,

коло яких може бути доволі значним. Важлива вимога часу полягає у поданні інформації в звіті з надання впевненості так, щоб це подання зменшувало інформаційний ризик користувачів щодо ступеня відповідності предмету завдання відповідним критеріям, забезпечувало впевненість аудиторів у адекватному сприйнятті такої інформації користувачами. МСЗНВ 3000 не містить стандартизованої форми висновку, а лише наводить перелік основних елементів висновку та вимоги щодо їх викладення. Важливим є правильний вибір виду звіту, що залежить від адекватного вибору та розуміння практиком рівня суттєвості впливу певного виявленого питання на предмет перевірки. Враховуючи те, що в МСЗНВ 3000 відсутні конкретні приклади різних видів звітів з надання впевненості важливим є подальші розробки прикладів тверджень, які слід використовувати практикам.

Література:

1. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг, частина 1, видання 2015 року [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.apu.com.ua/attachments/article/1038/Part_1_2015.pdf
2. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг, частина 2, видання 2015 року [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.apu.com.ua/attachments/article/1038/Part_2_2015.pdf

Куц А. Р.

*Національний технічний університет України «Київський політехнічний
інститут ім. Ігоря Сікорського»
м. Київ, Україна*

Науковий керівник: Іваницька О.М., д.держ.упр., професор

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОНІТОРИНГУ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

Система публічних закупівель в Україні знаходиться в інтенсивній розбудові й є найбільш впізнаваною реформою, демонструючи неабиякі зрушення в цій царині. За останні роки в публічних закупівлях з'явилося нове законодавство, низка технологічних рішень, оформлені принципово нові засади взаємодії між владою, бізнесом та громадськістю. Це зумовлено необхідністю переходу до моделі, яка орієнтована одночасно і на розвиток конкуренції, і на подолання обмежень ринку на основі цілеспрямованого формування відносин співпраці між всіма учасниками закупівельного процесу [7]. Великим надбанням став Закон України “Про публічні закупівлі”, який чітко регламентує всі процеси закупівель й низка законів, що надали йому більше можливостей [1-5]. У 2015-ому систему публічних електронних закупівель “ProZorro” запустили у вигляді пілотного проекту. Після його успішного тестування система була введена в обіг й від 2016-ого року стала обов’язковою до застосування. Закон України «Про публічні закупівлі» надає таке визначення публічним закупівлям - «Придбання замовником товарів, робіт і послуг у порядку, встановленому Законом».

Українська електронна система закупівель складається з веб-порталу [12], що знаходиться під егідою уповноваженого органу, ДП “ProZorro” і 23 акредитованих майданчиків. Технічне ядро системи складається з інструментарію OpenProcurement: Центральної бази даних (ЦБД) й API. OpenProcurement є інструментарієм для електронних закупівель з відкритим кодом, і він уперше був застосований для